

НАШЕ ЖИТТЯ

ГАЗЕТА ЗАСНОВАНА
В ЛИПНІ 1967 РОКУ

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ
УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

ВИХОДИТЬ
ЩОСУБОТИ

№ 25 [770] Субота, 19 червня 1982 року Ціна 2 коп.

У КОМІСІЇ УКРПРОФРАДИ ПО РОБОТІ СЕРЕД ГЛУХИХ

ПОЛІПШИТИ ОРГАНІЗАЦІЮ ЗМАГАННЯ

Заслухавши інформацію заступника голови комісії Київської міськпрофради по роботі серед глухих робітників і службовців тов. Максименка Л. М. «Про організацію соціалістичного змагання і мобілізацію нечуючих трудящих на успішне виконання завдань одинадцятої п'ятирічки», Комісія Укрпрофради відзначила, що профспілкові комітети та їх комісії по роботі серед глухих підприємств м. Києва, виконуючи рішення XXVI з'їзду КПРС, проводять певну роботу по залученню нечуючих до соціалістичного змагання і руху за комуністичне ставлення до праці.

Глухі робітники беруть активну участь у змаганні за дострокове виконання завдань, поставлених перед колективами підприємств. Всіма формами соціалістичного змагання охоплено 97 процентів нечуючих трудівників, у русі за комуністичне ставлення до праці беруть участь 4250 чоловік. Звання «Ударник комуністичної праці» присвоєно 311 нечуючим робітникам.

Серед різноманітних форм трудового суперництва організовано змагання за звання «Відмінник якості», «Кращий за професією», «Майстер — золоті руки». Право працювати за дорученням ВТК з особистим клеймом якості надано 44 глухим робітникам, домоглися присвоєння своїм робочим місцям звання «Зразкових» 119 нечуючих. Тільки на Київському верстатобудівному об'єднанні імені Горького з 38 робітників 26 чоловік працюють на зразкових робочих місцях. До дня відкриття XVII з'їзду профспілок РСР про виконання підвищених соціальних зобов'язань рапортували 227 глухих виробничників міста.

Нечуючі трудівники активно включилися в соціалістичне змагання за гідну зустріч 60-річчя утворення РСР, успішне виконання і перевиконання планів та завдань одинадцятої п'ятирічки. У більшості колективів це змагання проходить під девізом: «Здобування трудового вахтя на честь кожної союзнаї республіки».

Нечуючі верстатобудівники об'єднання взяли соціальні зобов'язання на честь ювілею Країни Рад виконати плани 1982 року до 7 листопада. Щомісячне виконання норм виробітку тут становить 125 процентів. Підвищені соціальні зобов'язання до ювілею РСР взяв плавильник заводу «Київпродмаш» В. І. Корнієнко. За п'ять місяців поточного року він заощадив 325 кілограмів кольорового лиття. Свердловальниця Київського мотоциклетного заводу М. Ф. Воропай перейшла на розширену зону обслуговування і одночасно працює на чотирьох верстах. Вона освоїла три суміжні професії.

Комісії профспілкових комітетів по роботі серед глухих розглядають пи-

тання участі нечуючих в соціалістичному змаганні, підбивають попередні підсумки трудового суперництва і вносять свої пропозиції.

Для заохочення переможців змагання широко використовуються заходи морального і матеріального заохочення: занесення на Дошку пошани, до Книги пошани підприємств і організацій, нагородження почесними грамотами, цінними подарунками, туристськими путівками. Працюючі глухих відзначено урядовими нагородами. За досягнення найкращих виробничих показників знаком «Переможець соціалістичного змагання» в десятій п'ятирічці нагороджено 110 трудівників, орденами і медалями — 52 чоловіки.

Значну увагу приділяють комісії профспілкових комітетів по роботі серед глухих питанню підвищення продуктивності праці і якості виробленої продукції. Для нечуючих робітників організовуються курси підвищення кваліфікації, школи комуністичної праці.

Разом з тим, на окремих підприємствах м. Києва не всі нечуючі робітники охоплені соціалістичним змаганням. На Київському дослідно-виробничому об'єднанні «Контакт» не беруть участі в трудовому суперництві понад 20 процентів нечуючих, в школах комуністичної праці тут навчається лише 54 проценти нечуючих трудівників. На заводі «Ленінська кузня» глухі робітники не взяли індивідуальних зобов'язань, вони не знають, з ким змагаються їх бригади, які основні показники трудового суперництва. Нечуючі цього заводу не беруть також участі в русі за комуністичне ставлення до праці.

На окремих підприємствах недостатньо використовують заходи морального і матеріального заохочення, не забезпечують гласність соціалістичного змагання.

На заводах «Ленінська кузня», «Кітормаш» та інших, де працюють значні групи глухих, не виділено відповідальних від профспілкового комітету за роботу серед нечуючих, не встановлено посади інструкторів-перекладачів, а на заводі художнього скла інструктор-перекладач використовується не за призначенням. Внаслідок цього на зазначених підприємствах, недостатньо приділяється уваги політико-виховній, культурно-масовій роботі серед нечуючих, не забезпечується їх участь в роботі цехових і дільничних зборів, мають місце випадки порушення трудової дисципліни та громадського порядку.

Недоліки в організації соціалістичного змагання на згаданих підприємствах сталися внаслідок зниження уваги комітетів профспілки до проведення роботи серед нечуючих. Комісія Укрпрофради рекомендувала комітетам профспілки спільно з комі-

сією Київської міськпрофради по роботі серед глухих вжити заходів для усунення відмічених недоробок.

Необхідно більш широко залучати нечуючих робітників до активної участі в соціалістичному змаганні, зосередивши увагу на підвищенні ефективності і якості роботи, на досягненні високих кінцевих результатів при найменших затратах, успішному виконанні народногосподарського плану 1982 року і п'ятирічки в цілому. Створювати умови для активної і свідомої участі глухих в розробці і затвердженні економічно обгрунтованих колективних та індивідуальних соціальних зобов'язань. Слід забезпечити широку гласність соціалістичного змагання як засобами цехової наочної агітації так і відображення його ходу та підсумків у клубах та спеціальних червоних кутках глухих. Практикувати проведення особистих трудових звітів учасників змагання, пропагувати передовий виробничий досвід кращих робітників, створювати в групах глухих обстановку, в якій кожен робітник зміг би найбільш яскраво проявити свою творчу активність.

Треба посилити увагу до питань підвищення кваліфікації глухих, їх навчання у школах комуністичної праці, до наставництва, шефства кадрових робітників-передовиків виробництва над молодими робітниками; спрямовувати зусилля нечуючих на бережливе використання сировини, електроенергії, наполегливо втілювати в життя важливу вимогу — «Економіка повинна бути економною»; повніше використовувати форми морального і матеріального заохочення праці глухих робітників; здійснювати контроль за створенням на кожному робочому місці здорових і безпечних умов праці, за поліпшенням медичного і культурно-побутового обслуговування нечуючих; здійснювати форми і методи залучення глухих трудівників до управління виробництвом, забезпечувати їх активну участь в загальних зборах робітників дільниць, цехів підприємства.

Слід активізувати діяльність комісій комітетів профспілки по роботі серед глухих робітників і службовців на розв'язання виробничих питань, підвищення виховної ролі соціалістичного змагання серед нечуючих робітників, здійснювати систематичний контроль за виконанням взятих глухими робітниками соціальних зобов'язань.

Комісіям обласних рад профспілок по роботі серед глухих робітників і службовців рекомендовано протягом 1982 року спільно з галузевими комітетами профспілок вивчити організацію соціалістичного змагання серед глухих на підприємствах промисловості та сільськогосподарства і вжити заходів для поліпшення ділянки цієї роботи.

ЗАВТРА ДЕНЬ — ВИБОРІВ ДО РАД

Зустріч з кандидатами

Цьогорішня виборча кампанія особлива. Вона проходить у період, коли ми готуємо гідну зустріч 60-річчю утворення Союзу РСР, приступили до виконання рішень травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС.

У Чернігівському будинку культури постійно діє агітпункт. Тут виборці слухають лекції, виступи агітаторів, політінформаторів, переглядають художні та науково-популярні фільми. Працюють також кінолекторії: «КПРС — керівна і спрямовуюча сила радянського суспільства», «60-річчю РСР — гідну зустріч». «Демократизм радянської виборчої системи», обладнано куточок молодого виборця.

7 червня відбулася зустріч виборців з кандидатами у депутати до місцевих Рад. Робота в агітпункті поживилася. Агітатори побували у виборців, уточнили списки. Є всі підстави сподіватись, що вибори у нашому місті пройнуть на високому рівні.

Г. ОТРЮХ.

м. Чернігів.

ВИПУЩЕНО ПОЛІТВІДАВОМ

Видавництво політичної літератури України випустило українською мовою брошуру «Продовольча програма РСР на період до 1990 року і заходи по її реалізації. Матеріали травневого Пленуму ЦК КПРС 1982 року».

Брошура містить інформаційне повідомлення про Пленум, доповідь на ньому Генерального секретаря ЦК КПРС товариша Л. І. Брежнєва. Опублікована постановою Пленуму ЦК КПРС про проект Продовольчої програми. Друкується «Продовольча програма РСР на період до 1990 року». Вміщено також постанови ЦК КПРС і Ради Міністрів РСР і постанову ЦК КПРС, Ради Міністрів РСР і ВЦРПС, затверджені Пленумом ЦК КПРС.

Брошура, надрукована на Головному підприємстві республіканського виробничого об'єднання «Поліграфкинг», випущена масовим тиражем.

ВОЛГОГРАД (Кор. ТАРС). Завершилася всесоюзна зустріч правофлангових пошукової експедиції «Літопис Великої Вітчизняної» з ветеранами Сталинградської битви. Присвячена 40-річчю перемоги радянського народу на

Рівняння на подвиг

Волзі і 60-річчю утворення РСР, вона назавжди запам'ятається всім учасникам. У ході зустрічі пройшли мітинги на Солдатському полі і Мамаєвому кургані, відбу-

лось яскраве свято молоді на набережній Волги. Гостям юнаків і дівчат були легендарні герої, чий ратний подвиг — приклад беззавітного служіння Комуністичній пар-

тії, соціалістичній Батьківщині, радянському народові.

Всесоюзна зустріч на волгоградській землі передає свою естафету Курську. Тут у 40-у річницю великої битви на вогненній дузі відбудуться зустрічі молоді з героями цієї битви.

ЧУЙНО І УВАЖНО

Вперше я переступила поріг Запорізького учбово-виробничого підприємства у 1953 р., коли мені виповнилося 17 років. Працювала слюсарем-складальником трансформаторів і вчилася у вечірній школі робітничої молоді. Згодом колектив виробничників обрав мене своїм бригадиром, а в 1971 році — призначили майстром дільниці складання трансформаторів.

Нелегко було спочатку, але завдяки колективу, його ветеранам — А. Я. Богатирьовій, П. Л. Богдан, Л. А. Суховій, В. Ф. Бабенко, М. Г. Москаленко я налагодила виробничий ритм дільниці. В нашому колективі добре прижилася одна із заповідей морального кодексу будівника комунізму «Один за всіх і всі за одного».

Радість і горе ділимо порівну. Колектив дільниці складання трансформаторів, який я очолюю, часто виступає ініціатором всіх починань, завжди йде в авангарді соціалістичного змагання. На дільниці добре налагоджено політико-виховну роботу. Робітників активно відвідують гуртки економічних знань. Як майстер, я завжди інформую членів колективу про події, що відбуваються в країні і в світі.

Особливо тепло і радісно зустрічають у нас молодих робітників, готуючи собі гідну зміну. Зі шкільної лави прийшла до нас Ольга Коваленко, Микола Михальчук, Олексій Забильський. Тепер — це справжні, передові трудівники. Допомогли їм у цьому наставники Бо-

гатирьова А. Я., Сухова Л. А., Москаленко М. Г. Сама я була наставницею семи молодих робітників, двоє з яких пішли в інші колективи, а п'ять чоловік працюють на дільниці.

Знаменних подій в житті нашого колективу було багато. Для нас кожна перемога в соціалістичному змаганні — велика радість. Ми пишаємося тим, що наша робітниця Анастасія Яківна Богатирьова нагороджена медаллю «За трудову доблесть».

Багато клопоту завдав колективу молодий робітник Олексій Запорожченко, який прийшов до нас в шістнадцять років. Важко було нам з ним. Йому нелегко довелося вливатися в трудовий колектив. Спочатку Олексій не обійав нічого хорошого, працював спроквола, вечірню школу робітничої молоді відвідувати не хотів, але всі ми і, зокрема, наставник Н. Ф. Михальчук від нього не відступали. Тепер О. Запорожченко — чудовий робітник.

На закінчення хочу сказати, що звання «Кращий майстер — вихователь» я досягла завдяки чуйності і увазі до колективу, своєму терпінню і витримці. Я ніколи не розмовляю з робітниками роздратованим голосом, завжди домагаюсь від колективу повного розуміння поставленого перед ним завдання.

Н. НИКОНЕНКО,
майстер дільниці складання трансформаторів
Запорізького УВП.

По-ударному, старанно і високопродуктивно трудиться на Куп'янському ливарному заводі імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, що на Харківщині, комсомолка наждачниця Зоя Миколаївна Черевань.

Виробничі завдання трудівниця виконує на 115—120 процентів.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

ТЕХНІКА—ГОТОВА

Колгосп імені Ульянова села В'язівки Павлоградського району славиться високими врожайми. У другому році одинадцяті п'ятирічки трудівники господарства зобов'язалися добитись рекордного врожаю. Вони докладають зусиль, працюють справді звичайно, щоб з честю виконати соціалістичні зобов'язання, виростити високий урожай, вчасно і без втрат зібрати та зберегти його.

У справу виконання Проголошеної програми, прийнятої на травневому (1982 р.) Пленумі ЦК КПРС, вносить гідний вклад нечуваючий механізатор цього колгоспу Олександр Григорович Гулак. Це справжній майстер своєї справи. Ось уже кілька років під час збирання врожаю Олександр Григорович працює помічником комбайнера. Слід зазначити, що він постійно попереду у соціалістичному змаганні, показує зразки самовідданої праці.

У нинішньому році О. Гулак одним з перших, ще наприкінці березня, закінчив ремонт закріпленої за ним

збиральної техніки з оцінкою «добре».

Олександр Григорович з гордістю говорить:

— До живих все готово! Хоч завтра в поле.

О. Г. Гулак уміло поєднує роботу механізатора і слюсара, добре розуміється на теслярській справі. Доручене йому завдання виконує високоякісно і вчасно.

Трудівник по-ударному працював на весняній сівбі, на просапних культурах і заготівлі кормів для худоби.

— Незабаром жнива, — говорить О. Гулак, — це — вирішальний і відповідальний період у боротьбі за врожай. Моя увага, як і всіх трудівників полів і ферм, звернута до матеріалів травневого (1982 р.) Пленуму ЦК КПРС, у яких наша партія намітила заходи дальшого підвищення доброти народу, надійного забезпечення населення продуктами харчування. Докладу всіх зусиль, щоб успішно виконати свої соціалістичні зобов'язання.

І. ЗІНЧЕНКО,

м. Павлоград
Дніпропетровської області.

РІШЕННЯ ХІ З'ЇЗДУ УТОГ — В ДІІ

ВСЕБІЧНА ТУРБОТА

У повсякденній роботі відділів і первинних організацій Українського товариства глухих Чернігівської області вирішується багато питань, передбачених завданням Товариства. І поряд з таким важливим, як об'єднання трудящих глухих і залучення їх до суспільно корисної праці — питання по всебічному обслуговуванню і задоволенню потреб членів УТОГ.

Ця робота має різноманітну направленість, в якій майже неможливо застосувати якісь шаблонні методи. У нашій роботі члени УТОГ, даючи оцінку діяльності відділу чи первинній організації, враховують, як важливий фактор в роботі, рівень задоволення їх потреб. І хоча минув той час, коли в обласному відділі були великі черги глухих на виробничі навчання і трудовлаштування, питання все-

бічного обслуговування глухих і задоволення їх потреб не втратило своєї актуальності і сьогодні. Не звужилось коло запитів, з якими звертаються члени Товариства. Тому обласний відділ УТОГ надає належну увагу цій важливій ділянці роботи, допомагаючи міжрайвідділам і первинним організаціям.

Насамперед це детальне ознайомлення працівників відділів УТОГ на обласних виробничих нарадах з постановами і вказівками з питань розгляду заяв та скарг трудящих. На таких нарадах обговорюється, як краще вирішити те чи інше питання, як планувати роботу по дальшому задоволенню потреб членів Товариства. Велике значення надається обміну досвідом. Аналогічні питання розглядаються і на семінарах-інструктажах голів первинних організацій УТОГ.

Дуже важливим в наданні допомоги по кращому задоволенню потреб членів Товариства є регулярні виїзди голів та інструкторів облвідділу безпосередньо в міжрайвідділи і в первинні організації за місцем проживання заявника.

Постійна і уважна робота по всебічному обслуговуванню глухих, виявленню їх потреб приносить хороші результати. Так, незважаючи на відсутність молоді з числа глухих в нашій області, ми кожного року забезпечуємо укомплектування групи учнів виробничого навчання на Чернігівському УВП, у нас зберігається статутна норма глухих на підприємстві. Тільки за останні два роки вперше трудовлаштовано 48 чоловік глухих, одержали путівки по оздоровленню 260 чоловік. Із них 98 — в санаторії та будинки відпочинку. В цьому є велика безпосередня допомога обласного відділу УТОГ.

Бажаючи члени Товариства користуються бібліотеками-пересувками в сільській міс-

цевості, які налічують 105 чоловік читачів.

Говорячи про допомогу, яку надає облвідділ в питанні по кращому задоволенню потреб членів УТОГ, варто сказати про те, що практично всі прохання глухих задовольняються. Це видно з такого прикладу. Із 457 заяв, що надійшли за два роки, задоволено 440. У нас нема випадків, щоб прохання члена Товариства розглядалося безпідставно довго чи двічі в різних інстанціях, нема скарг на незадовільну роботу в цьому питанні.

Керуючись постановою ХІ-го з'їзду УТОГ, Чернігівський облвідділ вважає і надалі одним із головних завдань удосконалювати форми і методи роботи з листами трудящих глухих, надання допомоги міжрайвідділам і первинним організаціям по кращому задоволенню потреб членів УТОГ.

О. КЛИМОК,
інструктор Чернігівського облвідділу УТОГ.

МИ — РАДЯНСЬКИЙ НАРОД

ПІВНІЧНЕ ЗАМОВЛЕННЯ

Звичайно дивуються, побачивши на вулицях Куп'янська трейлери з великими залізобетонними блоками будинків у «північному» виконанні. Навіщо, мовляв, треба було випускати їх, адже стовпчик термометра рідко опускається тут нижче від позначки мінус 20? Але деталі великопанельних будинків довго не затримуються в цьому місті. Їх шлях лежить на Північ, у Тюменську область.

— Ось уже два роки філіал Харківського ДБК-1 спеціалізується на виготовленні такої продукції, — розповідає його директор В. Т. Нечипоренко. — Будівельна індустрія Тюмені тільки починає розвиватись. Але вже тепер нам потрібні у великій кількості панелі і перекриття, балкони і перегородки для нових будинків, що споруджуються в містах біля полярного кола. Один з таких населених пунктів — Ноябрьськ. А будують в краю нафти і газу посланці України. Ось сюди і йдуть сот-

тави з залізобетонними виробами з Куп'янська...

Представники Росії, України, Молдавії допомагали налагоджувати незвичайне виробництво. Пригодився досвід, нагороджений будівельниками в Ургалі, Нії, Алонці, інших селищах БАМу. Там проходили випробування морозом і вітрами перші партії великопанельних «північних» будинків. На відміну від звичайних, ці будинки мають товщі стіни з пінопластовими утеплювальними прокладками.

Щоб налагодити їх серійний випуск, довелося провести докорінну реконструкцію підприємства.

Налагодити безперебійну відправку в Тюмень високоякісної продукції дало змогу застосування передових прийомів і методів праці, застосування у домобудівників Кривого Рога, Воронежа, Кишинєва, які теж спеціалізуються на виготовленні «північних» будинків.

В. ДОЛГАНОВ.

Швачку-мотористку Ларису Тимченко добре знають на Житомирському УВП.

Трудівниця опанувала всі операції на пошитті одягу, а це сприяє раціональному використанню робочого часу, підвищує продуктивність праці.

Робітники дільниці № 2 обрали Ларису своїм профспілковим ватажком.

Лариса Тимченко — активна комсомолка, чуйна, ввічлива, чемна.

Фото І. ТОЛОЧКА.

ПІСЛЯ ВИСТУПУ «НАШОГО ЖИТТЯ»

Контроль посцено

«Більше уваги охороні праці» під таким заголовком у «Нашому житті» від 13 лютого ц. р. було вміщено передову статтю, в якій йшлося про недоліки в організації безпеки праці на деяких підприємствах та в об'єднаннях Товариства, що призвели до травм робітників і втрат робочого часу.

Виступ газети обговорено на партійних і профспілкових зборах, у цехах, на нарадах майстрів і керівних працівників тих підприємств, на адресу яких було зроблено критичні зауваження газети. Про це повідомляється у відповідях, що надійшли до редакції.

Директор Єнакіївського УВП В. І. Колосов пише: «Проведено навчання і атестацію інженерно-технічних працівників і службовців, оновлено наочну агітацію, посилено контроль за проведенням I і II ступеня оперативного контролю. Розроблено і затверджено комплексний план і номенклатурні заходи з метою поліпшення умов праці і техніки її безпеки на підприємстві в 1982 році».

В об'єднанні «Електромагніт», повідомляє головний інженер В. Р. Пікур, проведено загальне навчання за 10-годинною програмою, а робітники, чий професій пов'язаний з підвищеною виробничою небезпекою, пройшли ще 48-годинне навчання за програмою охорони праці. Особи, винні в раніше допущених порушеннях техніки безпеки, суворо покарані.

З метою запобігання травматизму на Запорізькому УВП проведено доробку конструкції обладнання намо-

тувальних верстатів, на робочих місцях — позачерговий інструктаж з техніки безпеки, а також навчання і атестацію майстрів зі знання правил техніки безпеки.

Про вжиті заходи з метою поліпшення техніки безпеки праці і недопущення виробничого травматизму редакцію повідомили: директор Одеського виробничого об'єднання «Електрик» Г. В. Баранов, головний інженер Дніпродзержинського УВП В. М. Тринитка, директор Харківського УВП-2 Л. В. Ясман, старший інженер з НОП Полтавського УВП-1 В. В. Лебідь.

Побутові умови поліпшено

У передовій статті газети «Робітничий гуртожиток», вміщеній від 15 травня, різкій критиці було піддано адміністрацію Ужгородського УВП-1 за незадовільне утримання гуртожитку підприємства.

Як повідомив редакцію секретар парторганізації Ужгородського УВП-1 тов. Ермоленко М. Н., критику газети визнано правильною. В даний час у гуртожитку проведено поточний ремонт всіх житлових і підсобних приміщень. Кухню обладнано новими меблями: холодильниками, буфетами — кухонними шафами, столами, табуретками.

У Червоному кутку гуртожитку оновлено наочну агітацію, придбано репродукції картин. Працює рада гуртожитку. Розгорнуто соціалістичне змагання за «Кращу кімнату» і закуплено перехідні призи і вимпели для вручення переможцям. Оцінки санітарного стану кімнат носяться на «Дзеркало чистоти».

Поліпшується вихована і культурно-масова робота.

До знаменних дат — 60-річчя утворення СРСР і 1500-ліття Києва — випущено двотомник «Дружба і братство руського і українського народів». Особливістю цього дослідження є те, що дружба братніх народів показана як безперервний процес від її зародження в сивій давнині і до розвитку в розвинутому соціалістичному суспільстві.

Перший том видання охоплює події від часів Київської Русі, адже саме тоді склалися і зміцніли давньоруська народність, з якої пізніше пішли російський, український і білоруський народи. Сформована тоді єдність матеріальної та духовної культури й побуту і сьогодні єднає росіянина, білоруса та українця.

На багатому фактичному матеріалі показано очолюваний Московським князівством визвольний рух східних слов'ян, який привів до повалення золотоординського ярма. Окремі розділи свідчать про єдність дій російських і українських трудящих у визвольних битвах на Україні і в Росії XVI—XVIII століть.

Книжка розкриває солідарність прогресивних сил двох братніх народів на всіх етапах загальноросійського революційного руху. Розширення і зміцнення революційних зв'язків трудящих простежується у виступах декабристів. Послідовними поборниками єднання народів постають такі видатні революційні демократи, як О. Герцен і Т. Шевченко, М. Чернишевський та І. Франко, В. Белінський і Леся Українка.

Важливе місце автори відводять економічним взаємозв'язкам наших народів. Вони ніколи не переривалися і дістали сприятливі умови після возз'єднання. Наведений матеріал переконливо демонструє прогресивний вплив більш передової ро-

сійської економіки на промисловість і сільське господарство Лівобережної, а пізніше Правобережної та Південної України.

Одночасно з економічним розвитком, вказується у виданні, відбувався процес формування робітничого класу Росії та України. Його інтернаціональна єдність стала важливим фактором розвитку і поглиблення зв'язків і дружби між трудящими. Під керівництвом більшовицької партії, великого Леніна народи Росії і України прийшли до перемоги Великого Жовтня.

У другому томі дослідження висвітлюється процес зародження, становлення і динамічного розвитку стосунків двох соціалістичних республік від Великого Жовтня і до наших днів.

На характерних і переконливих прикладах тут відтворюється єдність революційних дій трудящих Росії та України під керівництвом ленінської Комуністичної партії у боротьбі за перемогу Радянської влади, проти внутрішньої та зовнішньої контрреволюції. На фактах співробітництва двох братніх республік, які стали ініціаторами заснування СРСР, послідовно розкриті принципи функціонування першої в світі багатонаціональної соціалістичної держави.

Хронологізм і послідовність викладу сприяли створенню цілісної панорами індустріалізації та колективізації народного господарства країни, поширення стахановського руху, ударництва.

Створення нового суспільного ладу, наголошується в монографії, було б неможливим без ліквідації таких залишків капіталізму, як неграмотність, без оволодіння найновішими досягненнями науки і техніки, створення нової, соціалістичної культури. Проведення культурної революції в країні стало

невід'ємною частиною побудови нового ладу, ідейно-політичного і морального згуртування суспільства, розквіту і зближення народів СРСР.

Привертають увагу сторінки про непорушну єдність, взаємодопомогу усіх націй і народностей під час Великої Вітчизняної війни. Матеріали про події на фронтах, партизанський рух і доблесну працю в тилу показують читачам, що соціалістичний лад, мудре керівництво КПРС, дружба, мужність і героїзм радянських людей всіх національностей стали джерелом Перемоги. Тісне співробітництво Української РСР з іншими республіками в період Великої Вітчизняної війни було важливим кроком на шляху дальшого єднання соціалістичних націй.

Значну увагу автори приділяють економічному співробітництву радянських республік у повоєнний період, створенню єдиного народногосподарського комплексу країни. Наголошується на загальнодержавному значенні спільних розробок наукових установ братніх республік.

Окремі розділи розкривають поглиблення дружби і інтернаціональної єдності націй в умовах розвинутого соціалізму.

Заключний розділ тому присвячено висвітленню взаємного співробітництва братніх народів у світлі рішень XXVI з'їзду КПРС. Вірність ленінському вченню, соціалістичному інтернаціоналізмові визначила політику партії в галузі національних відносин. Творчий, принциповий підхід до практики соціалістичного і комуністичного будівництва дозволив КПРС збагатити марксистсько-ленінську теорію про шляхи дальшого розвитку радянського народу.

В. БОРИСЕНКО,
кандидат історичних наук.

УМІТИ РАХУВАТИ

Удосконалення механізму господарювання на всіх рівнях — вимога сьогоднішнього дня. Саме на це націлюють управлінські ланки народного господарства рішення XXVI з'їзду КПРС. Природно, при реалізації цього завдання увага повинна приділятися дальшому розвитку господарського розрахунку, що є основою організації соціалістичної економіки.

Досі госпрозрахункові задачі застосовуються на під-

приємствах, а всередині їх — у роботі цехів. Тим часом дальше підвищення ефективності виробництва настійно вимагає дійового обліку і контролю матеріальних, грошових і трудових затрат на дільницях, у бригадах, на кожному робочому місці.

Однак при організації госпрозрахункових низових ланок економічні служби підприємств натрапляють на ряд труднощів, насамперед — вибір планових показників, методів нормування та обліку.

Авторам книги, кандидатам економічних наук В. Добровському, В. Левину

та Є. Скорик, удалося створити своєрідний підручник, керівництво для організації господарських дільниць, розраховане на найширше коло виробничників, від економіста до майстра.

Привертає увагу конкретність викладеного матеріалу. Він сповнений прикладів організації господарського розрахунку на передових машинобудівних підприємствах Харкова, Києва, Ленінграда, Мінська, Краматорська. Саме тому книга знайде свого читача, стане добрим помічником організаторам виробництва.

І. ВАСИЛЬЧЕНКО.

*) «Хозрасчет на производственном участке машиностроительного завода». Київ, «Техніка», 1982 р.

У бібліотеці Запорізького обласного будинку культури завжди можна дібрати матеріал для політінформації, взяти цікаву книгу і зустрітися з товаришами.

На фото: (зліва направо) у читальному залі активісти культзакладу, радіомонтажниця В. Доляновська, слюсар-складальниця В. Юданова, гальваник В. Стойловська, котрі сумлінно трудяться на одному з підприємств міста.

Фото П. МІНДЕЛЯ.

Відданість професії

Владлен Васильович Сергеев — геолог Павлоградської комплексної геологорозвідвальної експедиції тресту «Дніпрогеологія» — втратив слух, коли йому було лише п'ять років. Але в хлопця рано визріло бажання вчитися. Спочатку закінчив десять класів, а потім геолого-географічний факультет Донецького державного університету.

Закінчивши вуз, Владлен Васильович працював геологом, а згодом, коли прийшов досвід і вміння, — старшим геологом.

В. В. Сергеева знають і в колі вчених. Він працює нині над темою «Оцінка можливостей застосування промислово-генетичної класифікації вугілля СРСР в умовах Західного Донбасу».

Владлену Васильовичу присуджена вчена ступінь кандидата геолого-мінералогічних наук. Він нагороджений Почесною грамотою Міністерства геології СРСР та ЦК профспілки, був учасником ВДНГ СРСР 1966 року.

У нього — 21 наукова робота. Але фахівець не задоволюється на досягнутому. Він продовжує працювати і вчитися.

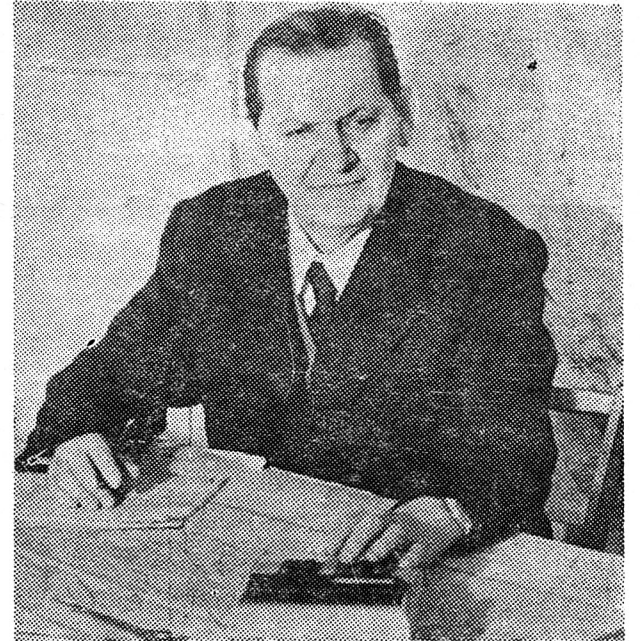
Немає в Павлоградській геологорозвідвальної експедиції людини, котра б не знала Владлена Васильовича. Адже він — наставник молоді. В нього вчать, з нього беруть приклад.

Комуніст В. В. Сергеев посправжньому закоханий у свою професію. Він зумів прищепити цю любов і своїм дітям — сину Василю — випускнику Донецького гірничого інституту та дочці Тетяні, котра вже працює інженером-гідрологом. Дружина Катерина Іванівна трудиться старшим техніком-геологом в Павлоградській гірничорозвідвальної експедиції.

Поряд з цим Владлен Васильович веде велику громадську роботу: бере актив-

ну участь у всіх заходах експедиції, є членом правління та редактором стінки Павлоградського міжрайвідділу УТОГ. До речі, газета, що випускається під його безпосереднім керівництвом, протягом багатьох років виборює перші місця в Дніпропетровській області.

С. ЗАБІРА,
художній керівник
Будинку культури глухих.
м. Павлоград
Дніпропетровської області.

На знімку: В. В. Сергеев за роботою.

Фото П. УЖВИ.

ПОЧУТТЯ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ

Раїса Іванівна Бондаренко, схилившись над приладом, випробовує чергову партію виробів. Така в неї професія — випробувач. Точні, швидкі рухи її працюючих і умільних рук. Час минає швидко, завдання складні, соціалістичні зобов'язання напружені. Ось тут і приходять на допомогу чималі досвід, почуття відповідальності за доручену справу.

Майже дев'ять років минуло від того вересневого ранку, коли ученицею випробувача прийшла у виробниче об'єднання «Кристал» імені Ленінського комсомолу. А сьогодні, маючи за плечима вже чималенький виробничий стаж, Раїса Іванівна впевнена, що саме її професія — найцікавіша: вона дуже відповідальна, дисциплінує, підвищує вимогливість до себе. А такі людські якості вкрай необхідні не лише в роботі, а й у повсякденному житті.

Так вважає Раїса Іванівна. Це допомагає будь-якої миті правильно зорієнтуватися, не розгубитися, не підвести товаришів по бригаді. Відомо, що колектив досягає найкращих результатів тоді, коли в ньому панує атмосфера глибокої зацікавленос-

ті у виконанні спільних планів, взаємна повага, і, разом з тим, висока вимогливість, взаємовиручка. У виконанні такого ставлення до робітничого обов'язку добре зарекомендували себе колективи, що працюють за єдиним бригадним нарядом.

— Ми працюємо за єдиним бригадним нарядом вже близько трьох років, — розповідає майстер М. О. Лисенко. — А це значить, що на кожного члена колективу лягає ще більша відповідальність за виконання спільного завдання.

Раїсі Іванівні Бондаренко можна доручити найскладніше завдання. Вона справляється. Знають її в колективі як хорошого товариша, кваліфіковану виробничницю. Свої зміни завдання трудівниця виконує на 115—120 процентів. І взагалі, про неї можна розповідати лише хороше. Більше б нам таких самовідданих працелюбів.

Ударниця комуністичної праці Р. І. Бондаренко нині вже працює за третім виробничим розрядом. Її робочо-

му місцю присвоєно звання «Зразкове».

Виросла Раїса Іванівна у робітничій сім'ї. З ранніх років займалась спортом, любила труд. І вдячна за це своїм батькам. Це вони навчили її поважати в людях доброту, чесність, справедливість. Вже з дитинства вона усвідомила: людину цінують за її ставлення до праці.

На початку своєї трудової діяльності Раїса Бондаренко опанувала професію кравчині. Працювала в ательє мод. Та згодом вирішила, що цією справою зможе займатись вдома у вільну годину. Хотілось чогось більшого, перевірити себе у складній справі. З таким настроєм прийшла у заводський колектив. І вже з перших днів зрозуміла: тут її місце. Все, до чого прагнула, що шукала, знайшла саме тут.

Тому і йде на зміну залюбки. І якщо повертається після напруженого трудового дня додому у хорошему настрої — вдома знають: робота виконана відмінно.

С. ФЕДОТОВА.

ПІОНЕРСЬКЕ ЛІТО

Праця — на радість!

У Лебединській спецшколі-інтернаті для нечуучих дітей відкрито табір праці і відпочинку «Супутник». Учні старших класів під керівництвом педагогів готують школу до нового навчального року.

Начальник табору — людина, яка весь свій педагогічний хист, тепло серця віддає дітям — це секретар партійної організації школи І. В. Ворона.

Дуже цікаво штаб табору продумав заходи, спрямовані на підвищення загальноосвітнього рівня школярів. Повчальною була для учнів поїздка на молочно-

товарну ферму № 3 колгоспу імені Леніна, де завідувачою двічі Герой Соціалістичної Праці Марія Харитонівна Савченко. Після екскурсії по фермі Марія Харитонівна широко розмовляла з учнями. Розповіла про своє нелегке дитинство, суворі роки війни, відбудову народного господарства у повоєнний час. Знатна доярка згадала промову Л. І. Брежнєва на траурному (1982 р.) пленумі ЦК КПРС, де наголошувалось, що в центрі уваги партії і Радянського уряду було і залишається піклування про радянську людину.

— Праця на благо Батьківщини — це велика радість для мене і моїх товаришів по роботі, — сказала наприкінці зустрічі М. Х. Савченко.

Марія Харитонівна подарувала учням свою книгу з дарчим написом. Ця книга займе гідне місце у шкільному музеї, який незабаром відкриється.

З піднесеним настроєм поверталися до школи учні. Сьогоднішня розмова про землю, про працю, про Батьківщину стала вирішальним фактором у виборі професії, у ставленні до праці.

О. КОЗЮРА,
вчитель Лебединської спецшколи-інтернату.
Сумська область.

Влітку багато людей подорожує. Поїздом і літаком, на автомобілі і теплоході... Обручники Куп'янського ливарного заводу імені 60-річчя Великої Жовтневої соціалістичної революції, що на Харківщині, Віктор Бурлакін, Панас Костюк, Іван Василюк вирішили скористатися власними мотоциклами. Адже це також зручно.

Фото Й. МІНДЕЛЯ.

У Чернівцях, обласному центрі Радянської Буковини, щовесни проводяться огляди самодіяльного драматичного мистецтва, так звані «Театральні весни».

П'ятнадцять років бере в них участь драматичний колектив Садгирського будинку культури глухих і кожного разу він серед кращих.

Пригадується успіх таких вистав, як «Вірок» С. Левітіної, дія якої відбувається в роки громадянської війни на Україні, «Легенда про людину», що відтворює життя полум'яного революціонера Камо, а також ряд вистав, присвячених героїзму радянських людей у Великій Вітчизняній війні: «Молода людина» Г. Мдіваї, та А. Кірова, «Одна безреза знає...» А. Ларченкова, «Розвідниці» І. Соболева, «Солдатська вдова» М. Анкілова.

Глибоке враження залишили також вистави садгірців, тема яких — братерство народів, боротьба за мир, інтернаціоналізм. До них належать антифашистська п'єса прогресивного західнонімецького письменника Ханса Пфайфера «Гамлет в Гейдельберзі», героїчна драма М. Маклярського та К. Рапопорта «В'єтнамська балада», стрімка, насичена подіями драма А. Розовського «Останній хід», подія якої розгортається в столиці Чехословаччини Празі у 1948 році.

У минулому році здібний аматорський колектив звернувся до сучасної теми. Постановлена ним п'єса Я. Ялунера «Життєва історія» дала можливість, з одного боку, засудити «лидарів» легкого життя, а з іншого, і це найважливіше, на прикладі героя твору слюсаря Ладущкіна показати, яким повинен бути наш справжній радянський сучасник.

Цього року, поряд з по-

становкою театралізованої композиції «Союз нерушимий!», присвяченої 60-річчю утворення СРСР, садгірці звернулися до чудової скарбниці класичної драматургії, поставивши комедію видатного італійського драматурга вісімнадцятого століття Карло Гольдоні «Навіжена» («Примхлива»).

Постановка збіглася з 275-ти річчям з дня народження великого комедіографа, яке широко відзначається зараз в усьому світі, в тому числі і в нашій країні.

Довге і творче плідне життя прожив Карло Гольдоні. Він був свідком великих історичних подій, які в той час відбувалися в Європі — на-

женешся — жодного не спіймаєш» почала вередувати, міняти наречених і в результаті залишилась ні з чим.

Як і в інших комедіях Гольдоні, в «Навіжені» чимало дотепних сцен, написаних автором в народному стилі, так званій «комедії дель арте», іскрометних діалогів, цікавих сюжетних ходів, безжурних інтермедій. Все це є й у виставі садгірців, більш того, за рахунок деякого скорочення тексту режисер Б. М. Зелікман ввела до неї чимало виразних пантомім, які поживляють дію, роблять її ще більш стрімкою.

Напрочуд прекрасні барвисті костюми виконавців,

АМАТОРИ СТАВЛЯТЬ КЛАСИКУ

ОГЛЯД ТАЛАНТІВ

родження буржуазії і її наступ на позиції феодально-поміщицького класу. Все це драматург з великим художнім хистом відобразив у своїх численних сценічних творах, зокрема, в таких широко відомих комедіях, як «Слуга двох вельмож», «Самодури», «Трактирниця» та інші.

Комедію «Навіжена» Гольдоні написав у 1751 році. В ній він дав відмінну картину звичаїв людей різних класів і станів відомого італійського міста Венеції того часу.

Це весела і в той же час повчальна історія про те, як розбещена Розаура, дочка багатого купця Панталоне, що мала неабиякий успіх у молодих знатних кавалерів, знехтувала відомим прислів'ям «За двома зайцями по-

спеціально пошиті для цієї вистави. Таке ж і оформлення вистави — витримане в світлич тонах, лаконічне, зручне і приємне.

На сцені справжнє свято. Свято театральної музи. Навіть важко назвати кращих. Всі виконавці, в міру своїх сил, здібностей, місця відведеної ролі, грають старанно, з натхненням, темпераментно, з повною віддачею.

Знову, як в багатьох інших виставах, вразила своєю талановитістю, вдумливою грою ветеран драматичного колективу, одна з кращих робітниць Чернівецького УВП Марія Абрамчук, яка виконує в п'єсі головну роль — примхливої Розаури. В ролі батька — купця синьйора Панталоне — відзначився досвідчений аматор Олександр Степанюк. Прекрасне тріо слуг: спритного

СВЯТО ДЛЯ ВСІХ

Не часто побачиш на афішах Будинків культури і клубів УТОГ запрошення на театралізовану виставу. Театралізація — справа складна, яка вимагає цікавого задуму, образного режисерського вирішення, чіткого вплетання в канву сценарію номерів художньої самодіяльності, великої організаторської роботи, використання технічних засобів.

І все ж, незважаючи на всі труднощі постановки театралізованої вистави, творчий колектив Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського спільно з Науково-методичним кабінетом клубної роботи УТОГ напередодні святкування 1500-річчя Києва подарували глядачам виставу «Здрастуй, Києве!».

...Здрастуй, Києве, — да-

лекий і близький, древній і сучасний — такий задум театралізованого свята. І оживають на сцені сторінки історії... Ось у червоному одязі при червоному освітленні, ніби потоплена в крові та печенігами потоптана, здіймає руки Мати-земля Київська (артистка А. Мізгірєва). І встає рать Ярослава Мудрого на захист своєї землі. Учасники драматичного колективу показали два уривки драматичної поеми І. Корчуги «Ярослав Мудрий». Постановник Є. Задніпровська. Ролі виконували: Г. С. Краснов, А. А. Мізгірєва, В. А. Вашек, В. В. Скурчинський, Г. В. Ігнатенко, С. А. Столярчук, В. Д. Будьонний, Е. І. Соколькова, Е. Л. Штельмах.

Багата історія Києва. Про неї розповіли ведучі вечора В. З. Скурчинська та В. С.

Кирпичов, а вокально-інструментальний ансамбль і його солісти М. Мерзлікіна та В. Кирпичов виконали задушевні пісні, присвячені місту.

Режисер-постановник театралізованої вистави випускник Київського інституту культури, режисер драматичного колективу В. Н. Новиков, працівники сцени Я. С. Давидзон та В. І. Остапенко, світлове оформлення А. В. Семенюти. Загальне керівництво здійснили директор А. І. Неменша і художній керівник Є. Ф. Задніпровська.

Це було справді велике свято для всіх: і для глядачів, і для учасників художньої самодіяльності.

Р. КОХАНОВСЬКА,
методист по клубній роботі Республіканського науково-методичного кабінету УТОГ.

ЩИРЕ ЗАХОПЛЕННЯ

У приміщенні Івано-Франківської обласної філармонії відбулася вистава Республіканського театру міміки і жести «Райдуга». Це вже третя зустріч івано-франківців з артистами і, варто зауважити, найбільш приємна, яскрава і пам'ятна.

Програма, з якою приїхав цього разу театр «Райдуга», складається із мюзикла «Бродяга Чарлі» — розповідь про життя і пригоди прославленого, всесвітньвідомого актора Чарлі Чапліна в Америці.

Вистава справила хороше враження на глядачів, вона була прийнята з великим захопленням. Чимала заслуга в цьому актора В. Стьопкіна, який виконує головну роль.

Після закінчення вистави за численними проханнями глядачів у Будинку культури була організована зустріч

з артистами театру «Райдуга», що пройшла у теплій, дружній обстановці.

Артисти виступали перед присутніми зі своєю естрадною програмою, де найбільшу популярність мали такі номери, як «Київські світанки», «Суперниця», «Гра з обручачами», «Одруження Балзамінова» та багато інших.

На закінчення зустрічі була виконана «Пісня про дружбу». Глядачі дякували артистам щедрими оплесками, дарували квіти. Режисер театру міміки і жести «Райдуга» А. Гузєєв і завідувач постановочною групою Івано-Франківського народного театру неучучих Б. Стаско від імені колективів поділилися творчими планами на майбутнє.

З. ГУМЕНЮК.
Івано-Франківськ.

Запорізька майоліка

Яскрава керамічна плитка, яку випускає Запорізький завод стінових матеріалів, добре відома споживачам. Вона прикрашає багато будинків обласного центру, інших міст і сіл області. Але є на заводі і незвичайна дільниця, продукція якої дедалі частіше стає справжньою прикрасою квартир і сімейного столу городян. На цій дільниці народжується сонячна майоліка — різноманітні керамічні вироби з кольорової обпаленої глини, покритої глазурю. Тут і традиційні, зі смаком прикрашені українським орнаментом набори для галушок, макітри, розмальовані яскравими квітами глечики для молока, миски, декоративні вазы, блюда, багато інших красивих і практичних виробів.

Оригінальними столовими наборами, виготовленими тут, сервірують також столи у багатьох кафе і ресторанах міста.

Нова дільниця виготовляє щорічно за рік оригінальної продукції на 25 тисяч карбованців. А в планах підприємства, враховуючи великий попит покупців, передбачено значно збільшити випуск і асортимент виробів.

О. ГОЛОВІН.

Редактор
П. БУЛАТОВ.

БЕЗПЕРЕРВНИЙ ТРУДОВИЙ СТАЖ

Чи розповсюджуються на глухих робітників такі пільги, як обчислення безперервного трудового стажу при перерві в роботі, що не перевищує трьох місяців?

В. ПАРФЕНОВА,
Е. БЕЗКРОВНА,
інструктори-перекладачі
Харківського тракторного заводу імені Орджонікідзе.

Якщо глухим робітникам і службовцям встановлена група інвалідності, то при вступі на роботу в період ін-

валідності після звільнення з попереднього місця роботи за власним бажанням, за станом здоров'я, в зв'язку з переводом та на інших підставах, їх безперервний трудовий стаж зберігається незалежно від тривалості перерви в роботі. При цьому немає значення, яка група інвалідності була в працівника перед звільненням, і яка є при вступі на роботу після перерви.

Виняток становлять випадки, коли звільнення мало

місце на підставах, перерахованих у пункті 7 Правил обчислення безперервного трудового стажу робітників і службовців при призначенні допомоги по державному соціальному страхуванню, затверджених постановою Ради Міністрів СРСР від 13 квітня 1973 р. за № 252, а саме: невиконання без поважних причин трудових обов'язків; прогул без поважних причин; поява на роботі у нетверезому стані; вступ в законну силу рішення суду,

яким робітник або службовець засуджений до позбавлення волі, виправним роботам не за місцем праці, або до іншого покарання, що позбавляє можливості продовжувати дану роботу; втрата довіри з боку адміністрації до працівника, який безпосередньо обслуговує грошові або товарні цінності; допущення працівником, який виконує виховні функції, аморального вчинку, несумісного з продовженням даної роботи; за вимогою профспілкового органу; звільнення внаслідок дисциплінарного стягнення, накладеного в порядку підлег-

лості або у відповідності зі статутами про дисципліну та інші винні дії працівників, за які законодавством передбачено звільнення з роботи.

У цих випадках трудовий стаж переривається.

Якщо робітника або службовця на черговому переогляді ЛТЕК не було визнано інвалідом, безперервність трудового стажу зберігається при вступі на роботу протягом трьох місяців з дня, по який була встановлена інвалідність.

А. ДОРОШ,
інструктор відділу
державного соціального страхування Укрпрофради.